

LA FINESTRA DE LA IGUALTAT

“Les dones som majoria, però no en representació i poder”

Carmen Carda (Vila-real, 1960), catedràtica d’Histiologia, és, des del passat 15 de juliol, Síndica de Greuges a la Universitat de València. Es va llicenciar en Medicina amb tan sols vint-i-dos anys i cinc anys després va obtenir el doctorat. Més endavant es va llicenciar en Odontologia i es va doctorar en aquesta disciplina a la Universitat de Granada.

MIREIA GIL/PAU SERRANO

Carmen Carda ha desenvolupat diverses tasques de participació i de govern a la Universitat, com ara vice-degana d’Estudis i Relacions Institucionals de la Facultat de Medicina i Odontologia; membre del Claustre i de les comissions d’Investigació, Recursos, Igualtat i Pla Estratègic, així com de les comissions d’elaboració dels plans d’estudi de Veterinària i de Medicina.

–Què és la Sindicatura de Greuges de la Universitat?

–En els darrers anys és ben conegut el treball que desenvolupen tant la Sindicatura de Greuges a nivell valencià com el Defensor del Poble a nivell estatal. A la Universitat es tracta de la persona que vetla per les llibertats de la comunitat universitària i fa de mitjancera entre els diversos estaments, és a dir el PAS, el PDI i l’estudiantat.

–Quin tipus de greuges, queixes i demandes arriben?

–Tot i que porte pocs mesos, i després de llegir els diversos informes anuals de l’anterior Síndic, ens trobem sobretot amb apel·lacions del professorat en relació amb la promoció, la problemàtica de places dins d’un departament, les estades a l’estranger afavorides a una part del professorat. Respecte al PAS, preferentment són qüestions de promocions i entre l’estudiantat hi ha una gran quantitat d’expedients d’impugnació d’exàmens i sobretot de la docència del valencià.

–Abans d’arribar a Síndica de Greuges, quina ha estat la teua trajectòria professional?

–Vaig començar a estudiar Medicina prompte, als setze anys, i em vaig llicenciar als vint-i-dos. De seguida m’incorpore com a becària FPI a un departament on hi havia molts més homes que dones, però on no vaig tindre cap dificultat a fer una promoció progressiva. Al cap de tres anys vaig iniciar docència i investigació amb una plaça de professora ajudant de pràctiques, mentre feia la fase experimental de la tesi que finalment vaig

Carmen Carda. FOTO: MIGUEL LORENZO

llegir. Més tard vaig oposar a titular d’universitat i després em vaig habilitar com a catedràtica.

–Com es conjuga la vida familiar i personal quan s’arriba professionalment a catedràtica d’universitat ocupant càrrecs de representació?

–No ha estat fàcil, ha requerit voluntat, però segurament això ho tinc pel meu ambient familiar que ha estat de compromís pel saber i inquietud per la formació. Em vaig casar amb una persona que ha sigut potenciadora de la meua vida professional que he pogut compaginar com a mare de família nombrosa amb tres fills universitaris, una ja llicenciada i els altres dos que finalitzaran els seus estudis de llicenciatura el proper any.

–Quins reptes com a Síndica de Greuges et plantejes en relació amb el Pla d’Igualtat?

–La Sindicatura, a banda de rebre queixes i demandes, pot iniciar línies noves d’actuació davant d’una problemàtica concreta. En aquest sentit seria prioritària per a mi una línia de treball si la Universitat contemplara noves formes de promoció, ja que hi ha algunes dificultats per al col·lectiu de dones PDI. I és que les dones no ens sentim satisfetes en l’exercici d’una situació de poder. Som majoria com a estudiants, estem més compromeses en l’adolescència per l’estudi i per això tenim millor nota per accedir a la uni-

versitat, però arriba un moment que, quan parlem de representació o de poder, ens trobem amb poques dones i poc implicades en la gestió universitària. De fet, la Sindicatura de Greuges comptarà amb dos vicesíndics/ques i tinc la idea de comptar amb una dona i un home per a les vicesindicatures de PAS i d’Estudiant. He començat les converses i voldria triar en primer lloc una dona que represente l’estudiantat, cosa que és molt més complicada, ja que les dones estudiants, tot i que són majoria, en la part de motivació, representació i participació són minoria.

–Per què a les dones no els satisfà l’exercici del poder?

–Sempre és complexa la combinació amb una vida familiar i professional. Hi ha dones que al final de la seua trajectòria com a estudiants, quan aconsegueixen un nivell, renuncien a la seua projecció professional perquè, en relacions de parella, es pacten o s’imposen una sèrie de coses i, davant d’això, hem de fer un canvi de mentalitat. Si bé, biològicament, som les encarregades de gestar i parir, ha de ser una decisió compromesa amb la parella. Si no es té el compromís de la parella, aquesta decisió serà definitiva per a la falta de projecció i promoció de les dones. Serà favorable si busques una parella que siga un complement no sols emocional, sinó vital en el seu conjunt.

Totes les visions de la realitat, a l’Aula de Cinema

La pel·lícula de hui al Palau de Cerveró s’inclou dins del cicle *Salut mental infantil*

REDACCIÓ

Cinema actual, clàssic, mut, documental o d’animació són algunes de les propostes que ofereix l’Aula de Cinema de la Universitat de València. Una proposta oberta als estudiants, però també a la societat en general que, a diferència de la resta d’aules (teatre, música i poesia), està gestionada per un grup d’estudiants. Les activitats tenen lloc a l’Auditori Montaner (Col·legi Major Lluís Vives), el Palau de Cerveró i l’Aula Magna de l’edifici de la Nau.

Així, hui dijous 4 de novembre, a les 18 hores i al Palau de Cerveró, hi haurà la cineconferència *La historia del camello que llora* (*Die geschichte vom weinenden kamel*, Luigi Falorni i Byambasuren Davaa, Alemanya, 2003), dins del cicle *Salut mental infantil*. Estarà presentada per Pascual Palau, especialista en psicologia clínica i psicomatòleg de bebès i xiquets. La programació de l’Aula de Cinema continua dimarts 9 de novembre, en aquesta ocasió a la Nau, amb la presentació del cedé *Paco Muñoz. Concert al Claustre*, a les 19 hores i amb la intervenció de l’escriptor Enric Lluç; el vicerector d’Arts, Cultura i Patrimoni, Josep Lluís Sirera; i el cantant Paco Muñoz.

Dimecres 10 de novembre, dins del cicle de cinema *Autocineastes, els directors davant de l’espill*, es projectarà *Más allá del espejo* (Joaquín Jordà, Espanya, 2006) al Col·legi Major Lluís Vives. El cicle està format per quatre pel·lícules a cavall entre l’assaig i el diari fílmics en les quals els seus autors es mostren a si mateixos i la seua memòria, en la frontera incerta entre documental i ficció. Les

projeccions s’acompanyen d’una presentació i d’un col·loqui posterior amb el públic.

D’altra banda, dijous 11, dins del cicle *Salut mental infantil*, a les 18 hores, hi haurà la cineconferència *Juno* (Jason Reitman, EUA i Canadà, 2007). Estarà presentada per Rafaela Casanova, matrona i exprofessora de l’Escola Universitària d’Infermeria d’Alacant. Serà al Palau de Cerveró.

Loquillo i Alaska, professors d’un diploma de postgrau

REDACCIÓ

Escollar una classe magistral d’Alaska, Loquillo o Pau Donés (aquest últim del grup Jarabe de Palo) a les aules de la Universitat serà una realitat a partir del pròxim mes de febrer. El Diploma d’Especialització Professional Universitària en Gestió Empresarial de la Música, primera edició, comptarà amb la seua presència. Els artistes compartiran amb els alumnes la seua trajectòria musical professional.

Serà a la Fundació Universitat-Empresa Adeit, entre febrer i juny del 2011. El període de preinscripció finalitza el pròxim 21 de gener. El diploma està dirigit per Vicente Martínez Marco, soci director de SFE

Songsforever, i José María Nàcher Escriche, professor del Departament d’Economia Aplicada. La programació completa del diploma es pot consultar en l’adreça electrònica www.adeit/uv.es/postrado.